

Englannin työläiset kärsineet raskaasti palkkojen alennuksista v. 1921 ajalla

Englannin työläisten palkkoja on alennettu v. 1921 ajalla yhteensä 250 miljoonaa puntia Lontoossa Daily Heraldin tiedonannon mukaan. Kaivos-työläisistä, jotka ovat myöskin kärsineet palkanalennuksista, on 50 pros. tänä päivänä työttöminä. Suuresta määrin on alennettu palkkoja kutomo- ja rautatie-teollisuuksissa ja myöskin työpäiviä yleensä jatkettu kaikissa toisissa teollisuuksissa.

Lasketaan, että Englannissa on nykyään yksi jokaisesta kymmenestä täysikasvuisesta työläisestä työttömänä.

Tämä on ankaraa koulua Englannin työläisille, jonka luulisi opettavan heille kuinka välttämättömä olisi työläisille järjestyä tehokkaalla tavalla, että voitaisiin vallata tuotanto- ja jakolaitokset työväenluokan haltuun.

Työväen taloudelliset järjestöt Venäjällä

Meille on kerrottu, että Neuvosto-Venäjällä kuuluu taloudellisiin työväenjärjestöihin 8,000,000 työläistä ja että ne olisivat järjestetty teollisuusunionismin järjestämismuodon perusteella.

MITÄ ANARKISTIT KERTOVAT VENÄJÄN OLOISTA

BERKMANIN, Goldmanin ja Shapiron saapuessa Venäjältä Tukholmaan oli siellä kaikki halukkaita heitä "interjuuvaamaan." Meille kuitenkin on mielinkiintoista tutustua ainoastaan siihen haastatteluun, minkä on toimittanut "Arbetaren," Ruotsin syndicalistien virallinen päivälehti, ja mikä erikoisesti koskee Venäjän ammattiunionistista liikettä.

Tässä on mitä Emma Goldman sanoi: "Minä tulin Venäjälle täynnä vallankumouksellista intoa. Se oikeastaan oli tämä into, joka ajoi minut ulos Amerikasta. Jos minä en olisi julkisesti puolustanut Venäjän vallankumousta, kuten minä tein, niin en mahdollisesti olisi tullut karkotetuksi. Minä menin Venäjälle täynnä ihania toiveita, mutta se ei jättänyt minulle mitään muuta jäljelle kuin murskatun harhanäyn. Olosuhteet Venäjällä ovat hirvittävä pettymys. Se tuottaa minulle sydänkipua kun sitä ajattelen ja saa palan nousemaan kurkkuuni. Puhuminen sitä melkein tukahduttaa minut, mutta silti täytyy sitä tehdä tarkotuksella, että proletariaatti voisi oppia siitä."

Kuinka on ammattiunionien ja syndikalismin laita? Onko totta, että Venäjän ammattiunionit ovat valtion laitoksia, sen sijaan että ne olisivat työläisten järjestöjä?

"Virallisesti ne eivät sitä ole, mutta käytännöllisesti ovat," vastasi Shapiro. "Nykyaikana jo-

I. W. W:n edustaja P. A. K.K. kongressissa, selitti Venäjän taloudellisten järjestöjen olevan ainoastaan hallituksen kontroleeraamia laitoksia joissa työläisillä ei ole minkäänlaista hallinnollista valtaa. "Suurin osa työläisistä ei edes tiedä, että heillä minkäänlaista unioa on olemassa. Työläinen merkitään union jäseneksi silloin kun hän menee johonkin työpaikkaan työhön, mutta ei hänelle anneta minkäänlaista jäsenkorttia, tai todistusta, että hän on nyt sen ja sen järjestön jäsenenä." Näin selittää Williams, sekä myöskin useat toiset P. A. K. kongressissa olleet eri maiden todellisten vallankumouksellisten työväenjärjestöjen edustajat.

Emma Goldman ja Shapiro, tunnetut anarkisti-johtajat, jotka nykyään ovat Ruotsissa, antavat jotakuinkin samanlaisen lausunnon, kuten heidän haastattelustaan näkee, joka on tässä numerossa julkaistuna.

A Kolontay kirjassaan "The Workers' Opposition in Russia" sanoo kommunistipuolueen Venäjällä hyväksyvän työläisten taloudelliset järjestöt ainoastaan "kommunistisina kouluina," joilla ei saa olla minkäänlaista hallinnollista valtaa.

kainen työläinen automaattisesti on liittynyt unioniin, sillä union maksut vedetään pois palkoista. Järjestöjä, länsieuroopalaisen käsityksen mukaan, ei ole olemassa. Jäsenkortteja ei käytetä. Järjestöt ovat bolshevikien kontroleeraamia ja siten suoranaisesti hallituksen määräysvallan alaisia. Kaikki päätökset on tehtävä ylhäältä annettujen määräyksien mukaan. Näin ollen me voimme sanoa, että työväen unionit ovat valtion tai hallitsevan puolueen orgaaneja, sen sijaan että ne olisivat työläisten taloudellisia järjestöjä."

"Kuitenkin uudella soviethallituksen talouspolitiikalla tulee olemaan vaikutus, mikä tulee johtamaan unionit moniin sekavuuksiin, joita ei vielä voida täydelleen käsittää. Sitä mukaa kuin teollisuudet yhä täydellisemmin joutuvat yksityisten käsiin, niin on luonnollista, että itsenäinen unioniliike kehittyy yksityisten omistamissa teollisuuksissa. Mutta minkä kannan tulevat sovietten työläiset, nuo jotka työskentelevät valtion omistamissa laitoksissa, ottamaan noihin järjestöihin nähden, joita tulee välttämättömyyden pakosta syntymään? Ne ovat kysymyksiä joita me emme kykene nyt oikein vastaamaan."

Emma Goldman kysyi: "Tuleeko bolshevikit, jotka uudella talouspolitiikallaan pyrkivät luomaan yksityistä kapitalismia, kärsimään, että työläiset

järjestöjensä avulla ryhtyisivät taistelemaan tätä yksityiskapitalismia vastaan?"

Sangen todennäköistä on, että bolshevikit eivät tulisi sallimaan sellaisen unioliikkeen vapaata toimintaa, sillä sellaiseen liikkeeseen kätkeytyisi suuri vaara heidän omaa hallitustaan kohtaan. Sellainen unioliike tulisi johtamaan avonaiseen taisteluun. Suuret lakot yksityisten omistamissa teollisuuslaitoksissa voisivat levitä hallituksenkin omistamien likeyrityksiin ja tulisivat siten kohdistumaan suoraan hallitusta vastaan. Täten siis on mahdollista, että hallitus on pakoitettu taistelemaan jokaista vapaata työväenliikettä vastaan.

"Tässä on meillä uusi probleemi edessä. Kuinka voivat Europan ja Amerikan vallankumoukselliset työläiset liittyä "punaiseen" ammattiunionien kansainväliseen, jota kontrolloeraa Venäjän kommunistit, he jotka taistelevat Venäjän työläisten itsenäistä unioliikettä vastaan? Tämä on kokonaan mahdollisuus. Järjestöt liittyessään P. A. U. kansainväliseen ryhtyvät taistelemaan venäläisiä työläistovereitaan vastaan, auttamalla Venäjän hallitusta."

"Toinenkin mahdollisesti vaikuttava seikka ilmenee tässä Venäjän työväen itsenäisessä järjestyksessä, nimittäin se, että voi kehittyä määrätty eripuraisuus soviettityöläisten ja yksityisten liikkeissä työskentelevien työläisten välillä. Tulisko huonosti palkatut soviettien työläiset sallimaan, että työläiset yksityisten omistamissa teollisuuksissa taisteluinsa kautta kohottaisivat elintonsa korkeammalle, kuin mitä heidän (soviettityöläisten) elintaso on. Tämä on vakava probleemi. Kukaan ei voi sanoa millaiseksi se voi kehittyä."

"Venäjän teollisuuksien käyntiin saamiseksi tarvitaan myöskin ulkomaalaisten työläisten avustusta, jotka vaativat korkeamman elintason. Nytkin jo voi huomata venäläisissä työläisissä vihamielisyyttä amerikalaisia työläisiä kohtaan."

Mutta jos uusi ja itsenäinen unioliike syntyy, tuleeko tämä liike olemaan syndikalistiluonteinen? Eikö ole mahdollista, että bolshevikeille ajanpitkään käy mahdolliseksi estää itsenäisen työväenliikkeen kasvamista?

"Kyllä," vastasi Shapiro. "Se on juuri sen tähden koska sellainen liike tulee olemaan syndikalistinen, että se on vaarallinen kommunisteille, sillä nykyään anarko-syndikalistit ovat bolshevikien suurimpia kauhuja. Meillä on nykyisinkin anarko-syndikalistinen järjestö olemassa, mikä on laillinen, mutta on vieläkin ehdottomasti estetty mitään toimimasta. Hallitus kontrolloeraa kirjapainot, paperin ja kaiken muun, joten emme voi julkaista yhtään lehteä. Me pystytimme kirjapainon, mutta hallitus sulki sen meiltä. Aika-ajottain olemme kuitenkin voineet julkaista Krapotkinin teoksia ja neljä nidosta Bakuninin kirjoituksia. Moskovassa ja Pietarissa toisin ajattelevien mielipiteiden tukahduttaminen on vähemmän jul-

maa kuin maaseuduilla, missä paljas anarkistisen ja syndikalistisen kirjallisuuden omistaminen tai lukeminen on kyllin riittävä aihe joutua epäilyksen alaiseksi ja tulla asetetuksi syytteeseen. Kuitenkin, vielä Moskovassakin aivan hiljakkoin tuli viisi oppilasta karkotetuksi sen takia, että he koettivat muodostaa ympäristöä Krapotkinin teoksien tutkimusta varten. On muistettava, että tšeka on suurimmaksi osaksi kokoonpantuu niistä ihmispedoista jotka aikoinaan palvelivat tsaarin ohranassa.

Hallitus on jatkuvasti hävittänyt meidän kirjainoume ja vanginnut meidän jäseniämme. Kaikenlainen agitatsionin tekeminen on tehty mahdolliseksi. Kuitenkin kaikesta vastustuksesta huolimatta syndikalistiset ihanteet kehittyvät työläisten keskuudessa ja tuottavat kauhua bolshevikeille. Kommunistisessa kongressissa päätettiin alkaa systemaattinen ja säälimätön vaino syndikalistisia ja anarkistisia virtauksia vastaan."

Puhkeaako lakkoja soviettien tehtaissa?

"Kyllä, niitä puhkeaa usein, mutta ne tukahdutetaan julmalla väkivallalla heti alkuunsa. Tämä tehdään hyvin järjestelmällisesti. Kun lakko alkaa jossakin tehtaassa, niin se heti suljetaan. Seuraavana aamuna julkaistaan luettelo työläisistä joiden sallitaan tulla takaisin työhön. Osa otetaan takaisin työhön, osa heistä ei tule takaisin ja jällelle jääneet katoavat. Kukaan ei ole hämmästyntynyt tämän takia. Jokainen on tietoinen mitä heille on tapahtunut."

"Huomioonottaen taoudellisen tilanteen," lisäsi Berkman, "on selvää että Lenin ja kumppanit nyt näkevät, että kommunismi, sellaisena kuin he sen käsittävät, ei menesty. Heidän ainoana ihanteenaan nyt on tuoda takaisin kapitalismi, tarkoituksella kohottaa Venäjän tuotantoa. Ja kapitalismia on kahdenlaista: valtiokapitalismia ja yksityiskapitalismia."

"Suurin vaikeus jonka kanssa Lenin tulee olemaan tekemisissä, on työläisten suhde valtiokapitalismiin ja yksityiskapitalismiin. Suhteessa valtiokapitalismiin ei hallitus tule suvaitsemaan minäkäänlasta todellista työväenliikettä. Yksityisen kapitalismin suhteen Leninin täytyy nyt koettaa kompromiseerata, siten ettei yhdeltä puolen hävitettäisi yksityiskapitalismia ja ettei taas toiselta puolen yksityiskapitalismia saatettaisi vihamieliseksi bolshevismia kohtaan.

Minä en epäile etteikö syndikalismi tule kehittymään voimakkaasti yksityisissä likeyrityksissä, joten on mahdollista, että hallitus on pakoitettu hyväksymään australialaisen pakotusjärjestelmän ratkaisijaksi, sovitamalla sen Venäjän olosuhteisiin. Venäjällä on suuret mahdollisuudet syndikalistiselle liikkeelle ja sen jatkuva kehittyminen tulee merkitsemään ankaria taisteluja bolshevikien hallituksen kanssa."